

lom czieta; nech rjech starho
Hadama nascha wutroba so
sljeka, tak so wtwojim šwjetli
my sbožni šmy.

3. Roža stwojej dobrotu
nech mi na šwjedomnje pada,
maczej lacžnu wutrobu, kiž šej
twojho troschta žada, a tež
twoje štaleschko wokšerw scho.

4. Naschu šymnu wutrobu žy-
ta twoja luboš wotjec, ty žyš
stwojej dobrotu noweho nam
Ducha stworic, štanmy schitžy
knowemu žiwenu.

5. Rjeschnu draštu wušlecž
nas, psches krej teho nowho
šluba, woblecž prawdosž koždy
cžas, kotraž je psches wjeru lu-
ba, da šmy derje šhowani pschi
tebi.

6. Jesu, jašnosž swošoka!
šbudž nas junu štwemu šudu, a
štaj nas bes poruka na prawizu
štwojmu ludu, tak so bychmy
štobu schli wešeli.

7. Šwjecž nam jašnje kne-
bešam, o Jesu, šlonžo praw-
dosžje, wedž nas psches doš šyl-
šow tam do kraja schej weše-
šosžje, kotraž konža newosme,
nesajndže. P.

196.

Luk. 24. 29.

Wo willst du hin, weißt ic.

Łoš: Ty Kryšcže, šy džen wešety.

Dže zesch ty, dokelž weczor
jo, moj Jesu, luby žusniko?
Poj, poj, nech ja to sbožje mam,
so by ty pschi mni wostaš šam.

2. Daj šo naprošnyč, Jesu-
šo! poj kemni, luby pscheczelo!
šchaš wjesch, so koždy cžas mi
ty moj luby hosž a pscheczjel šy.

3. Džen je šo skoro nakilik,
ton nožny cžas šo pschiblizik,
da me, o moje šwjetko, ty schaš
newopuschcž njete pschi nožy.

4. Rošwjecž me, so ja na-
makam tu schczeschku štwojim ne-
bešam, so mojich rjehow cžjem-
na nož me nesawedže, dai mi mož.

5. Džy dyrbu šo se šwjeta
nucž, me, Jesu, pschewodž
šmertyny pucž, moj Jesu! wo-
štan, proschu cže, ja wjem, ty
newopuschcžiš me. P.

197.

Gott Lob, der Schatten weicht ic.

Łoš: Nech Bohu džakuje ic.

Moj Božo njete je nož wot
nas wotehnata, po cžichim spa-
nju je nam šwjetkosž sašo data,
bydž cžlowcže džakomny, Boh
je cže wachował, myšl na to,
so by mu dosž džaka sa to daš.

2. Ty, Božo, prawy šy,
ja paš šo hanibuju, dokelž ja
rjeschnik šym, a twoje schtrašy
cžuju, to paš me troschtuje, so
ty tak nadny šy, a schtož ja
nemožu, we tem šy pomozny.

3. Moj Božo! nech šo cži te
šłowa špodobaju, a šedžbuj na
mne šam we twojim Božim
raju, o Kralo wošoki, a Wotže
lubosny! žyš dženska pokasacž,
so moja pomoz šy.

4. Ach! šaczjer rjeschnu nož
se štatow naschho czieta, a